

MEDVECZKY ÁDÁM

1941-ben született Budapesten. Zongorázni tanult, majd a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolán az ütőhangszer tanszakot végezte el. Mint ütődobos, 1960-tól 1969-ig a Magyar Állami Hangversenyzenekar tagja volt. 1968-ban felvették a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola karmesterképző tanszakára, ahol tanára Kórodi András volt. Diplomájának megszerzése után, 1971-ben olaszországi kurzuson vett részt. 1969-ben a Magyar Állami Operaház tagja lett, amely jelenleg is fő munkahelye. Volt korrepetitor, karmester, 1990-től 1993-ig pedig az Operaház zeneigazgatója. Emellett 1974-től a Zeneművészeti Főiskolán tanít, jelenleg docensi kinevezéssel az ének-opera tanszakon. 1987-től 1996-ig a Magyar Posta Szimfonikus Zenekarának (jelenleg Concerto Budapest) zeneigazgatója volt. 1997-től a Győri Filharmonikus Zenekar vezető karmestere lett. Jelenleg is aktívan részt vesz az ország zenei életében, mint karmester és tanár. Európa szinte valamennyi országában szerepelt, két alkalommal Amerikában is vezényelt.

ÁDÁM MEDVECZKY

Ádám Medveczky was born in Budapest in 1941. He first learnt to play the piano before studying percussion at the Béla Bartók Secondary School of Music. He was a member of the Hungarian State Symphony Orchestra as a timpanist from 1960 to 1969. In 1968, he was admitted to the Franz Liszt Academy of Music to study conducting, where he was taught by András Kórodi. After graduating, Medveczky also completed a specialist course in Italy in 1971. In 1969, he became a member of the Hungarian State Opera, which is also his main place of work today. He has worked there as a répétiteur and a conductor, and also served as Musical Director from 1990 to 1993. He began teaching at the Franz Liszt Academy of Music in 1974, and is currently a Senior Lecturer in the Faculty of Vocal and Opera Studies. From 1987 to 1996, he was Musical Director of the Hungarian Post Office Symphony Orchestra (now known as Concerto Budapest). In 1997, he was appointed principle conductor of the Győr Philharmonic Orchestra. Medveczky continues to play an active role in the musical life of Hungary as both a conductor and teacher. He has worked in almost every country in Europe, and has also conducted in America on two occasions.

IRATKOZZON FEL HÍRLEVELÜNKRE!

Hírleveleink között 2018. június 30-án
kisorsolunk **3 db páros belépőt**
a szeptember 25-i nyitókoncertünkre.

www.filharmonikusok.hu

BOLDOCZKI GÁBOR

Már 14 évesen a Magyar Országos Trombitaverseny nyertese. Sikerei a Weiner Leó Zeneművészeti Szakközépiskola és a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémia hallgatójaként eltöltött évei alatt is folytatódtak. Nemzetközi szólókarrierje Prof. Reinhold Friedrich karlsruhei mesteriskolájának évei alatt indult el. A genfi és porciai versenyeken elért helyezések után a legnagyobb nemzetközi sikert 1997-ben a prágai, a müncheni ARD és a párizsi Maurice André verseny 1. díja és különdíja hozta el számára. Turnéi során neves zenekarokkal lépett fel, többek között: Wiener Symphoniker, Konzerthausorchester Berlin, Mariinsky Theatre Symphony Orchestra, Czech Philharmonic, Sinfonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Mozarteum Orchester Salzburg, Sinfonia Varsovia, I Musici di Roma, Capella Gabetta, Nemzeti Filharmonikus Zenekar, Liszt Ferenc Kamarazenekar. 2010-ben DLA fokozatot szerzett, és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem docense lett. Kiemelkedő zenei és művészeti tevékenységének elismerésül a magyar állam 2013-ban Liszt Ferenc díjjal, a Magyar Művészeti Akadémia 2014-ben az „Év zeneművésze” díjjal tüntette ki.

GÁBOR BOLDOCZKI

The Hungarian Gábor Boldoczki with his brilliant play is the exceptional trumpeter of his generation. The international press also calls him a magnificent trumpet virtuoso. By winning the internationally renowned music competition of the ARD in Munich, Boldoczki celebrated his final breakthrough. He then received the “Grand Prix de la Ville de Paris” at the most distinguished trumpet competition of all – the Third International Maurice André Competition in Paris. Gábor Boldoczki records exclusively for SonyClassical. In 2017 his current album „Bohemian Rhapsody” was released. Gábor Boldoczki was awarded the title “Doctor Liberalium Artium” by the famous Franz-Liszt Music Academy where he has a professorship, teaching the trumpet. Gábor Boldoczki performs on B&S instruments.

A művekről és jegyvásárlásról bővebb információ:
www.filharmonikusok.hu

A műsor és a közreműködők változtatásának jogát fenntartjuk.

Nemzeti Filharmonikusok

1095 Budapest, Komor Marcell u. 1.
+ 36 1 411 6600 • info@filharmonikusok.hu

Fenntartó:



foto: Marco Borggreve

BOLDOCZKI GÁBOR

2018. március 22. csütörtök, 19:30
Lukács Ervin bérlet 2.
Pesti Vigadó

LISZT	Hungaria – szimfonikus költemény
BALASSA SÁNDOR	Trombitaverseny, op. 86 – ősbemutató
WEINER	Csongor és Tünde – szvit, op. 10/b

Trombitán közreműködik **BOLDOCZKI GÁBOR**

A Nemzeti Filharmonikus Zenekart
MEDVECZKY ÁDÁM vezényli



Nemzeti
Filharmonikusok
Alapítva 1923

ÉRTÉK, ÉLMÉNY, ARÁNY

LISZT Hungaria – szimfonikus költemény

Liszt Ferenc Hungaria címet viselő szimfonikus költeménye a tizenkét weimari alkotás sorozatának része, egyszersmind magyar zenetörténeti mérföldkő: gyakorlatilag az első magyar stílusú szimfonikus költemény. A komponista válasznak szánta Vörösmarty Mihály ódájára, melyet Liszt 1839-40. évi pesti hangversenyei ihlettek. Köszönőlevelében Liszt kifejtette: célja, hogy „ama mély és dicsőséges rokonszenvre”, melyben pesti fogadtatásakor részesült, ne bizonyulhasson „méltatlannak”, és valóban: a Hungariával és néhány további darabjával méltó művészi feleletet adott (ahogy ő maga utalt ezekre a későbbiekben).

Bár a nagyzenekari Hungaria dallamanyaga még jórészt a reformkorból származott, egészében már a Szabadságharcra reflektáló alkotás lett, mint a Funéailles (Temetés) című zongoradarab és a Hősi sirató című szimfonikus költemény is, ám azokkal ellentétben alaphangja nem a gyász, hanem sokkal inkább a Magyar fantázia diadal-kicsengéséhez hasonló, a nemzethez szóló, jövőt vizionáló művészi üzenet. Ősbemutatóját maga Liszt vezényelte Pesten (1856. szeptember 8.). Hatása elementáris volt: „mindenki sírt, férfiak és nők egyaránt” – számolt be utána a zseniális alkotó.

LISZT Hungaria

Liszt's symphonic poem Hungaria is one of his twelve Weimar compositions in the same genre. It is a milestone in Hungarian music history in that it is the first Hungarian-style symphonic poem. Liszt intended it as a response to the poet Mihály Vörösmarty's ode inspired by his concerts in 1839 and 1840 in Pest. Although the musical material of Hungaria largely dates from the Reform Era, it is a reflection on the revolution and war of independence of 1848, not unlike the piano piece Funéailles. The world première was conducted by Liszt himself in Pest. The effect was in elementary: "everyone cries, both men and women," the composer recalled.

BALASSA SÁNDOR Trombitaverseny, op. 86 – ősbemutató

„Trombitaversenyem a szólóhangszer és a zenekar concertáló együttműködésén alapul; a műfajra jellemző hatásos karakterek nélküli, inkább lírai fogantatású háromtétéles darab. Zenei anyagában a népdal is otthonra lel.” – írja a szerző művéről. Az I. tétel lassú bevezetését meditatív trombitaszóló nyitja és zárja. Magyar népdal emléke sejlik fel a gyors főrész kezdetén, a trombitán. A középső tételben két lassú szakasz fog közre egy gyorsabbat, a művet rusztikus táncfinálé zárja. A tétel végén a szólista rövid „quasi- kadenciát” játszik, amely néhány pillanatra a nyitótételt indító trombita-monológot idézi vissza. Az egész műre jellemző az egymást ellenpontosító vagy kiegészítő szólalásokból kevert, kamarazene-szerű hangszerelés, s gyakran lép előtérbe egy vagy több zenekari hangszer vagy hangszercsoport is hosszabb-rövidebb szólóval.

SÁNDOR BALASSA Trumpet Concerto, op. 86 – world première

“My trumpet concerto is based on concertante-style interplay between the solo instrument and the orchestra. It is a three-movement piece of lyrical conception, without the typical characteristics of the genre. Its musical form also bears similarities to folk music,” the composer Sándor Balassa wrote of his concerto. The introduction to the first movement opens and closes with a slowly building, meditative trumpet solo. Initially, the movement's main section, played on the trumpet, is reminiscent of Hungarian folk music. The middle movement ushers in a faster passage between two slower ones, before the piece closes with a rustico dance finale. To close the final movement, the soloist plays a short 'quasi-cadenza', which at times recalls the trumpet monologue of the opening movement. The work as a whole is characterised by a mix of contrasting and complementary sounds, chamber music-like instrumentation and instruments and groups of instruments coming to the fore for brief and extended solos.

WEINER Csongor és Tünde – szvit, op. 10/b

A Nemzeti Színház 1913-ben azzal bízta meg az akkor 28 esztendőes Weiner Leót, hogy komponálja kísérőzenét Vörösmarty Mihály Csongor és Tünde című drámai költeményéhez. A nagyzenekari apparátus és a kompozíció igényessége azonban meghaladta a prózai színház teljesítőképességét, ezért a mű bemutatójára három évvel később az Operaházban került sor. A nagy sikerre való tekintettel a 23 tételből álló kísérőzene legszebb szimfonikus tételéből a zeneszerző hatot választott ki, amelyekből koncertpódiumra alkalmas zenekari szvitet állított össze. A művet 1916 elején Reiner Frigyes mutatta be Drezdában, Budapesten pedig Kerner István a Népopera-ban (a mai Erkel Színházban), ugyanaz év február 4-én. A tételek sorrendjét természetesen már nem a színpadi, hanem a zenedramaturgia követelményei határozták meg. A szvit szimmetrikus felépítésében Weiner klasszikus arányok iránti legendás formaérzéke nyilvánul meg: a szélső tételek szabad formálású hangulattenek, a szonátaformájú, pastorellel jellemezhető negyedik tételt pedig különböző karaktertáncok fogják közre.

WEINER Csongor and Tünde – szvit, op. 10/b

In 1913 the Hungarian National Theatre entrusted the twenty-eight year old Leo Weiner with the composition of an incidental music for Mihály Vörösmarty's dramatic poem: Csongor and Tünde. However the highly elaborated composition and symphonic orchestration surpassed the performing capacity of a dramatic theatre, hence the work was premiered only three years later at the Budapest Opera. Following the great success the composer has chosen six movements among the most beautiful symphonic parts of his incidental music, consisting of 23 movements, and made them suitable for concert performance. The orchestral suite was performed for the first time at the beginning of 1916 in Dresden under the baton of Fritz Reiner, followed by the Budapest premiere in the same year on 4th of February conducted by István Kerner. Actually the order of the six movements was no longer influenced by the theatrical plot but by the dramaturgy of the music. Leó Weiner's legendary bump for proportion and balance reveals itself by the symmetric structure of the work: the extreme movements are freely composed impressions of mood, while the pastorelle-like fourth movement written in sonata-form is framed by dances of different characters.